

Za téma rigorózní práce jsem si vybral problematiku „Ochrany osobnosti“, konkrétně ve spojení s poškozením zdraví na základě pracovního úrazu.

Téma mě velice zaujalo z důvodu toho, že zejména v případě náhrady nemajetkové újmy v penězích dle příslušných ustanovení zákona číslo 40/1964 Sb., občanský zákoník, v platném znění¹, současná soudní praxe, dle mého názoru, překračuje právě v případě náhrady nemajetkové újmy v penězích často meze, které vytyčil zákonodárce a že se neřídí vůlí zákonodárce. Současná soudní praxe se často domnívá, že zvláště v případě odškodnění úrazů způsobených byť nedbalostně, není postačující náhrada škody dle příslušných ustanovení zákona číslo 40/1964 Sb., občanský zákoník, v platném znění² a s ním související vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 440/2001 Sb., o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění, v platném znění a přikračuje k přiznávání duplicitních nároků, spočívajících na témže skutku (poškození zdraví), avšak vycházejících ze zcela odlišných a pro jiný účel existujících ustanovení právní normy.

Tato práce obsahuje, na rozdíl od ryze teoretických prací, i velmi rozsáhlou procesní složku na základě konkrétního případu z praxe, která vychází z mých poměrně obsáhlých osobních zkušeností v této oblasti a jejíž obsah s ohledem na průběh případu upozorňuje na možné nástrahy v aplikační praxi. Zejména pak je z obsahu konkrétního případu možno vysledovat, jakým způsobem jednotlivé soudy přistupují k hodnocení zásahu do osobnostního práva a jakým způsobem může (negativně) ovlivnit rozhodování soudu emocionální stránka případu. Lze konstatovat, že v rozhodování soudů nemá, objektivně vzato, emocionální prvek konkrétního případu své místo, neboť soudy by měly rozhodovat po právu a nikoli na základě subjektivního náhledu na případ, nicméně je zjevné, že zejména v případech sporů o ochranu osobnosti je velmi těžké docílit stavu, kdy by se soud v případě rozhodování o žalobě na ochranu osobnosti oprostil od určitého subjektivního (ať již se jedná o sympatii či antipatii) vztahu k poškozené straně a své rozhodování opřel pouze o právo. Netřeba zdůrazňovat, že takový stav je žádoucí a smyslem této práce je jeho dosažení napomoci.

¹ Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v platném znění, § 13, původní nebo upravené texty pro ASPI.

² Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v platném znění, § 444, původní nebo upravené texty pro ASPI.